

ת"פ 10828/07/21 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום באילת

ת"פ 10828-07-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשמים	

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רעות נתאי

פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אביב סטרול

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, פאדי חדיד (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של כליאת שווא לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק), תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק (2 עבירות) ובעבירה תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק.
 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם וחדיד חולוד (להלן: המתלוננת) בני זוג נשואים שהתגוררו יחד בדירה באילת (להלן: הדירה), ולהם ילד משותף שהיה אז כבן חמישה חודשים.
 3. בכתב האישום שני אישומים: על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.6.2021 בשעה 20:00 לערך, בדירה, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הוא השליך אותה על המיטה בדירה, ולקח את מכשיר הטלפון שלה.
- בהמשך, המתלוננת הלכה לכיוון היציאה מהדירה, תוך שהנאשם אחריה, ואז אחז בשערות ראשה, משך אותה לדירה, היכה אותה במכת אגרופ בראשה וברגלה, נעל את הדירה, עמד בפתח הדירה, ודחף אותה על מנת שלא תוכל לצאת מהדירה.
- לאחר מכן, אחז הנאשם בחוזקה בפניה של המתלוננת; היא ניסתה להימלט מהדירה, אך הוא אחז אותה בשערות ראשה הכניסה בכוח לדירה, הכה אותה במכות אגרופ חזקות וחסם את פיה.

כתב האישום מספר כי בסמוך לכך, רקעה המתלוננת ברגליה בחוזקה על ריצפת הדירה, בתקווה שאחד מהשכנים

בבניין ישמע ויזעיק עזרה. המתלוננת פתחה את דלת הדירה, וניסתה להימלט שוב, אך הנאשם תפס אותה בשערות ראשה, אחז בפניה, שם את ידו על פיה ואמה לה: "תמותי כבר, יותר טוב בשבילי ובשבילך". בתגובה, הזיזה המתלוננת את הנאשם עם ידיה, והכתה בבטנו על מנת להשתחרר מאחיזתו.

על פי כתב האישום, אחיה של המתלוננת הזעיק משטרה לדירה.

אישום זה מתאר בנוסף, כי ביום 6.3.2021 בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, מספר ימים לאחר לידת בנם המשותף, הוא הכה בראשה. הנאשם הזמין לדירה מגן דוד אדום, אך המתלוננת סירבה לקבל טיפול רפואי ולהתפנות לבית החולים.

מעשיו של הנאשם גרמו למתלוננת חבלות בדמות שריטות מדממות, המטומות, סחרחורות ועילפון.

על פי עובדות האישום השני, ביום 14.4.2021 בדירה, אחז הנאשם בפניה של המתלוננת.

4. בישיבת יום 7.2.2022 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו; הנאשם הופנה, בהסכמת הצדדים, לקבלת תסקיר שירות המבחן.

5. בתסקיר שהוגש ביום 14.6.2022, פרט שירות המבחן את נתוניו האישיים של הנאשם, ואת שילובו בקבוצה טיפולית לגברים שנהגו באלימות המשפחה; שירות המבחן המליץ לאמץ את הפן השיקומי - טיפולי בעניינו של הנאשם, ולהשית עליו צו שירות לתועלת הציבור. הדיון בעניינו של הנאשם נדחה באילוצים ונימוקים שונים (בין היתר בהסכמת הצדדים הופנה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות).

6. ביום 15.3.2023, לאחר שהתקבל תסקיר בעניינו של הנאשם, טענו הצדדים לעונש. המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים המפורטים בכתב האישום, ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון בין 10 ועד 24 חודשי מאסר, והאישום השני - בין 9 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, וכן שמירה על שלטון החוק. התביעה טענה כי כליאתה של המתלוננת בדירה, תוך סתימת פיה והאמירה "עדיף שתמותי", וזאת לאחר שהופעלה כלפי אלימות - מגלמת פגיעה קשה בערכים המוגנים.

התביעה, בהגנותה, התרשמה מההליך הטיפולי שעבר הנאשם אצל שירות המבחן, שהחל עוד בהליך המעצר, במסגרתו שולב בהצלחה בקבוצה טיפולית לגברים שנהגו באלימות במשפחה. התביעה התרשמה כי הנאשם עבר

שינוי משמעותי, וכן הביאה בחשבון את עמדת המתלוננת, אשר אינה חוששת מפניו, ומעוניינת לשוב עמו לקשר, בהיותו אבי ילדם התינוק. אשר על כן טענה התביעה "אנו נסטה לקולא בעניינו של הנאשם ונעתור לענישה של 9 חודשים אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות". עוד עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

7. ההגנה ביקשה מצידה לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, להימנע מהשתת עונש מאסר (ולו בדרך של עבודות שירות), ולהטיל על הנאשם 160 שעות שירות לתועלת הציבור. הסניגור עמד על יציבותו התעסוקתית של הנאשם, העובדה שהוא אחראי על עובדים רבים בעבודתו כשף במלונות באילת, והנזק האנוש שייגרם לו ולעבודתו אם יאלץ לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

הסניגור הוסיף כי העבירות בהן הורשע הנאשם הן חריגות בחייו, הוא נעדר עבר פלילי, הודה והתנצל על מעשיו, וגם שולב באופן מוצלח בטיפול שהותאם לו על ידי שירות המבחן.

8. הנאשם בדברו האחרון ביחס לעונש אמר:

"אני לוקח אחריות על כל מה שקרה, זה לא מי שאני היום, אני לוקח אחריות על כל שבית המשפט הקריא עכשיו, כולל העניין של תקיפת המתלוננת במכות אגרופ. אני לוקח אחריות על מה שעשיתי, זה לא מי שאני היום, היום אני במקום שבו אני בו אני עובד ותחתי 65 עובדים, אני כל היום נמצא איתם ומנחה אותם. מה שקרה זה קרה בגלל הרבה דברים שהיא האשימה אותי בשקר, אני לא מאשים אותה, אז לא ידעתי שהיא רוצה אותי, היתה אי הבנה בינו, אני שוב לוקח אחריות מלאה על מעשי, אפילו שאני נמצא היום בבית משפט על דבר כזה".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם למבחן הקשר ההדוק, החלטתי לקבוע מתחם ענישה אחד, לכל העבירות בהן הורשע הנאשם. מדובר בפרשה עבריינית אחת, במסגרתה תקף הנאשם את המתלוננת, וכלא אותה.

10. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם הגנה על שלמות נפשה וגופה של המתלוננת. נקבע בפסיקה כי לעבירות אלימות במשפחה יש ליתן מענה עונשי הולם, נוכח טיבן ומהותן; ראו למשל בעניין זה את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (2.1.2019):

"בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים

הבאים:

'חדשות לבקרים' אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר:

'ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).'

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוג וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא בינונית; לא היה מדובר במקרה חד פעמי בו התנהג הנאשם באלימות כלפי המתלוננת, אלא במסכת אלימות שנפרסה על פני שלושה חודשים. לאחר לידת בנם המשותף, הכה הנאשם את המתלוננת בראשה, והזעיק סיוע רפואי. כחודש לאחר מכן, אחז בפניה, ולאחר כחודשיים - תקף אותה בברוטאליות, תקיפה שהותירה בגופה חבלות. הנאשם מנע מהמתלוננת לצאת מהדירה, הטיח בה אגרופים (בחוזקה), סתם את פיה ואמר לה "תמותי כבר". למתלוננת נגרמו שריטות מדממות, המטומות והיא אף הסתחררה והתעלפה (!).

מאידך גיסא, האלימות של הנאשם כלפי המתלוננת לא היתה ברף החומרה הגבוה ביותר, ולא נגרמו לה נזקים פיזיים חמורים מאוד.

12. מדיניות הענישה הנהוגה: הענישה בעבירות אלימות במשפחה היא במנעד רחב, והפסיקה שהציגו לעיוני הצדדים לימדה כי במקרים כגון דא מתחמי הענישה מתחילים, בדרך כלל, במספר חודשי מאסר. ראו למשל את פסקי הדין להלן.

13. עפ"ג 33615-05-13 ע' ב' ד' ג' נ' מדינת ישראל (28.7.2013): נדחה ערעורו של המערער על חומרת עונשו. המערער הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג ואיומים (אחז בגרונה של המתלוננת, דחף אותה, חבט בה ואיים להרוג אותה). בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ועד ל- 20

חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 13 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל במצטבר מאסר מותנה בן 12 חודשים ובסך הכל 35 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הושתו על המערער מאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי קיבל את נימוקי בית המשפט קמא במלואם, קבע כי האלימות טבועה במערער, והתנהלותו מעידה שאין לו מורא מפני החוק.

14. ת"פ (פ"ת) 19392-05-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.2.2020): המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של אימים ותקיפה שגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ועבירה של תקיפה סתם- בת זוג (היכה במכת אגרופ בידה; במועד אחר, קרע את בגדי המתלוננת מגופה לרבות בגדיה התחתונים). בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על הנאשם, מפרנס יחיד של משפחה בעלת 7 נפשות, אשר מצוי בהליך טיפולי, הושתו מאסר מותנה והתחייבות בסך 2,000 ₪.

15. ת"פ (ת"א) 59630-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.5.2019): הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג (הכה את המתלוננת בפניה ובפלג גופה העליון באמצעות ידיו ורגליו בעודו שתוי). בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, אשר לו עבר פלילי בעבירות אלימות כלפי המתלוננת, עבר הליך שיקומי עליו מעידה אף המתלוננת, ומסוכנותו מוערכת ברף הנמוך. בית המשפט חרג לקולא מהמתחם והשית על הנאשם הארכת המאסר המותנה, התחייבות בסך 5,000 ₪, צו של"צ בהיקף של 200 שעות וצו מבחן למשך שנה.

16. ת"פ (אי') 62664-09-14 **מדינת ישראל נ' מ.א.** (13.3.2016): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של היזק לרכוש במזיד (הנאשם לקח את בנו מהגן מבלי לתאם עם המתלוננת וכשזו צילמה אותו בטלפון הנייד שלה, חילץ את הנייד מידה והטיחו על הארץ). עוד צורף תיק בו הודה הנאשם בעבירות של תקיפה סתם בת זוג ושתי עבירות אימים (תפס את המתלוננת בראשה, היכה בראשה, משך בשערותיה וניסה לזרוקה מהמיטה, בעט ברגלה השמאלית, תפס אותה בכוח והטיחה לעבר דלת ואיים עליה בשתי הזדמנויות שונות). בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לאור הליך שקומי משמעותי וסיכוי גבוה לפגיעה בפרנסתו של הנאשם ובפרנסת המשפחה, בית המשפט חרג לקולא ממתחם הענישה, ביטל הרשעתו של הנאשם והשית עליו צו של"צ בהיקף של 140 שעות, והתחייבות בסך 5,000 ₪.

17. ת"פ (ת"א) 15030-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.11.2015): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של אימים, תקיפת בת זוג וכליאת שווא (דחף את המתלוננת, משך מידה את הטלפון הנייד שלה, כשרצתה לצאת מהדירה, חסם את הדלת ונעל אותה, הנאשם תפס את המתלוננת היכה אותה, הפיל אותה על המיטה והיכה אותה פעמיים באגרופים בכתפה). בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד ל-18 חודשי מאסר. לנאשם עבר מכביד אך לא באלימות במשפחה, והוא נידון בתיק אחר למאסר בגין עבירות סמים. בית המשפט התחשב בבקשת המתלוננת ואימץ את המלצת שירות המבחן והשית על הנאשם מאסרים מותנים, קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות בסך 2,500 ₪.

18. כן מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים.

19. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג (דחף את אשתו, משך בשערה וכופף את גופה בעודו אוחז בצווארה). בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי ישן, לא הביע חרטה והקשר בינו לבין המתלוננת נותק. הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלוננת בסך של 4,000 ₪. המבקש עתר בערעור לבית המשפט המחוזי שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות ונדחה. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

20. רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.2015): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בשני אישומים שונים בעבירה של תקיפת סתם בת זוג ושתי עבירות איומים (תפס בצווארה של אשתו בחוזקה ואיים עליה תוך שהוא מחזיק מברג בידו; איים שיהרוג אותה). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. הערעור אשר הוגש לבית המשפט המחוזי מטעם המערער על הרשעתו ועל עונש המאסר, וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

21. עפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020): המערער הורשע על פי הודאתו בבית משפט השלום בתקיפת בת זוגו, שביטויה בסטירה שנתן לה, כאשר בהמשך הכה אותה בכל חלקי גופה בעודה שרועה על הקרקע. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה כנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשים, והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע כי על בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה כי החברה לא תסבול מעשים מסוג זה.

22. אשר על כן, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם הענישה הראוי במקרה זה נע בין 10 חודשי מאסר, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

23. כמפורט לעיל, התביעה הסכימה, בהגינותה, לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, נוכח ההליך הטיפולי המוצלח בו לקח חלק. למעשה, לא היתה מחלוקת בין הצדדים כי נסיבותיו של הנאשם מצדיקות חריגה לקולא מהמתחם העונשי שנקבע, אך התביעה ביקשה להשית עליו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וההגנה עתרה להסתפק בצו שירות לתועלת הציבור.

24. הנאשם ללא עבר פלילי, הודה במיוחס לו, והעבירות בהן הורשע מהוות חריג לאורחות חייו.

25. אני מעניק משקל משמעותי לקולא לעובדה שמאז ביצוע העבירות - לפני כשנתיים - לא נפתחו נגד הנאשם תיקי אלימות חדשים, או בכלל, והוא לקח חלק בהליך טיפולי משמעותי ומוצלח.

שירות המבחן כתב כי מאז חודש אוקטובר 2021 משולב הנאשם בקבוצה טיפולית לגברים שנהגו באלימות, הוא מקפיד להגיע לכל מפגשי הקבוצה, מפגין אחריות ומחויבות למפגשים ולמשתתפים, ועורך התבוננות מעמיקה אודות מערכת יחסיו הזוגית עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם "מצליח להתבונן גם על התנהגותו האלימה והתוקפנית כלפי המתלוננת, כאשר חש השפלה ותסכול. התרשמנו כי עלתה מודעותו למצבי הסיכון בהם נמצא במסגרת מערכת יחסיו עם המתלוננת וזאת ... לצד אמביוולנטיות רבה שחש באשר להמשך הקשר עימה".

26. בתחום התעסוקתי מפגין הנאשם יציבות והצלחה רבה; מעסיקו, מלון המלך שלמה באילת, כתב כי הוא עובד שם משנת 2017, "בעל תודעת שירות גבוהה ועובד לשביעות רצון הממונים עליו ולשביעות רצונם של אורחי המלון".

27. הנה כי כן, הנאשם מזה שנים לא מסתבך בפלילים, עבר טיפול מוצלח אצל שירות המבחן, ועובד באופן מסודר ומשביע רצון; המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי הוא משלם לה מזונות בגין ילדם המשותף, עמו לא נמצא בקשר, והיא מצידה מעוניינת לחזור לקשר זוגי עמו, לטובת הקטין.

28. לאור האמור, אני מקבל את עמדת הצדדים שלפיה יש לחרוג ממתחם הענישה ההולם לקולא, ונראה כי הנאשם השתקם, או לכל הפחות יש סיכוי של ממש כי ישתקם, ועל כן החלטתי להימנע משליחתו של הנאשם אל מאחורי סורג וברית.

29. עם זאת, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, והעובדה כי מדובר במספר אישומים כלפי אותה המתלוננת. באישום הראשון אף צוין כי נאלצה להזעיק עזרה בכך שרקעה בחוזקה בריצפה בתקווה כי מי מהשכנים ישמע אותה ויזעיק עזרה, בעוד הנאשם אומר לה כי טוב מותה מחייה, אוחז בשערות ראשה וסותם בידו את פיה. חובת בית המשפט ליתן משקל גם לשיקולי גמול והרתעה, במיוחד בעבירות בגין הורשע הנאשם. משכך, לא ניתן להסתפק בהשתתפות שירות לתועלת הציבור, כדעת שירות המבחן, ויש להשית על הנאשם ענישה מוחשית. יוער כי בהיעתרות לעמדת המאשימה היה בכדי לשלוח את הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית, שכן ביום 1.4.2023, פג תוקפה של הוראת השעה במסגרתה תוקן חוק העונשין, באופן שאיפשר השתתפות עונש של עבודות שירות לתקופה מקסימלית של 9 חודשים.

30. אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. בהתאם לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות, על הנאשם להתחיל בריצוי העונש ביום 7.5.2023. יחד עם זאת, בשל העובדה כי הנאשם מועסק

בבית מלון ואנו מצויים בפתחה של עונת התיירות, ועל מנת שלא לפגוע במקום עבודתו של הנאשם אאפשר לו להתחיל בריצוי העונש במועד החל בחודש נובמבר 2023 בהתאם לחוות דעת משלימה שתוגש לעניין זה בלבד מטעם הממונה על עבודות השירות. הנאשם מזהר כי אי עמידה בתנאי עבודות השירות או חריגה מהכללים, יש בהן כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש תחת מאסר בפועל.

ב. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירות אלימות בתוך 3 שנים מהיום.

ג. **התחייבות** - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירות אלימות בתוך המשפחה, וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

העתק מגזר הדין יועבר לעיון הממונה על עבודות השירות, אשר מתבקש להשלים חוות דעתו בעניין מועד תחילת ריצוי העונש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, במעמד הצדדים.